

(204. 2.)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG.

(Ingezonden bij brief van 13 November 1919.)

Een schiet- en oefeningsterrein in het Gooiland zal naar de meening van ondergeteekende ook na eene reorganisatie van de Nederlandsche weermiddelen onmisbaar zijn, aangezien ook dan de op militairen Rijksground gevestigde legerplaats bij Laren, waarbij de te onteigenen terreinen aansluiten, voor troepenlegering bij oefeningen, enz. zal moeten worden benut en de tot die legerplaats thans behorende gronden voor oefeningsterrein te klein zijn.

Het bedrag, waarop de kosten van het te onteigenen terrein zijn geraamd, is gegrond op eene schatting door bevoegde ambtenaren van het Departement van Landbouw, Nijverheid en Handel.

Om het te onteigenen terrein geschikt te doen zijn als oefeningsterrein is het daarop stichten van gebouwen of aanleggen van wegen niet noodig, zoodat uit dien hoofde geen meerdere kosten zullen behoeven te worden gemaakt.

Het ligt niet in het voornemen van ondergeteekende, om het bezigen van het te onteigenen terrein als openbare wandelplaats aan andere regelen te binden dan gebruikelijk zijn sedert het terrein in militair gebruik is, dat is sedert circa 25 jaren. Hoe het terrein ten gevolge van de onteigening als openbare wandelplaats onbruikbaar zou kunnen worden, is ondergeteekende daarom niet duidelijk.

Ondergeteekende, vermeent met het vorenstaande de meening van „verschillende leden” te hebben kunnen weerleggen; voor hem bestaat derhalve geen aanleiding om het wetsontwerp terug te nemen.

Met hetgeen tegenover de meening van „verschillende leden” werd opgemerkt, is ondergeteekende het in zooverre eens, dat het bedoelde terrein het eenige is in die buurt, dat voor het beoogde doel geschikt is.

De bestaande huurovereenkomst eindigt reeds op 30 April a.s., terwijl eene verlenging daarvan afstuit op de in de bij het wetsontwerp behorende Memorie van Toelichting vermelde bezwaren; het voornemen tot onteigening is dus zeker niet te vroeg opgevat.

Het bezwaar vervat in de voorlaatste alinea van het Verslag kan voor ondergeteekende natuurlijk geen aanleiding zijn om aan de Koningin in overweging te geven het wetsontwerp in te trekken, waar hij de handhaving om militaire redenen noodzakelijk acht. Ondertusschen heeft hij de aandacht van zijn ambtgenoot van Justitie op dit punt gevestigd.

De Minister van Oorlog,

ALTING VON GEUSAU.